

Porsgrunns Sangforening

60 års jubileum

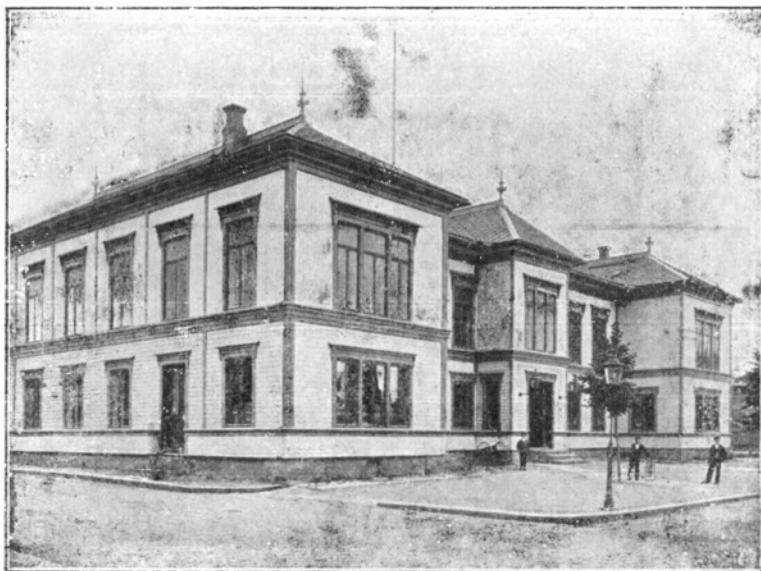
PORSGRUNN
BIBLIOTEK

Porsgrunn i 1840. Etter maleri av P. Linaae.

Porsgrunns Sangforening

1890 ¹⁵/_{II} 1950

Kammerherregården, hvor foreningen har hatt sine øvelser.

Mel.: Det er min sjel en frydfuld trang.—

Nu sangerbrødre samles her,
til fest vårt merke kaller.
Og våre gjester vel møtt er
i sangens lyse haller.
Her kastes alle sorger av,
her glemmes døgnets strid og kav,
et åndens fristed sangen gav
i disse lyse haller.

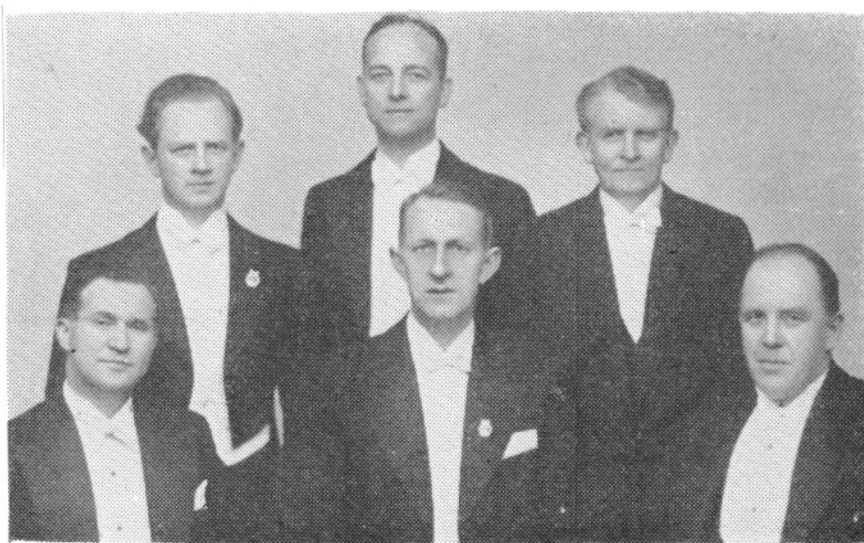
Først vil vi minnes alle dem
som sangens fakkel tente, —
og slekter kom og slekt svant hen —
med menn som målet kjente.
Og tonekunstnere med ry,
som tonen gav fra første gny,
har ildnet, manet frem på ny
så flammen lyste, — brente.

Og du som ser mot sangens mål
og står som ledd i kjeden,
du virker og til sangens bål,
du vinner sangergleden.
Og håndens virke, tankens gang
vil fremmes, høynes under sang.
Du vokser under toners klang,
den gir oss arbeidsgleden.

De stiger frem i tonebrus,
ja 60 år er svunnen,
fra sangerhall, fra kirkens hus
det høyner høytidsstunden.
I toner ser vi landet lagt
i midnattsol og sommerprakt.
Vår sang med flagget er i pakt,
av fedrejorden runden.

Høyt løfter vi vårt sangerflagg.
Honnør for vår forening! —
I hele 60 år i dag
har hevdet sangens mening. —
Se fanen vinker, still så opp,
og bryst ved bryst i sluttet tropp
mot nye mål vi stevner opp
i Porsgrunns Sangforening.

En liten del av foreningens saga.

Første rekke fra venstre: *Finn Skottner* (dirigent), *Ragnar Norby* (form.),
Alf Myhra. Annen rekke: *Anders Dalene*, *Tormod Dahl Pettersen* og
Karl Johan Knudsen.

Når vår forening i dag kan se tilbake på 60 års virke, vil vi ved den anl. kaste et blikk tilbake i tiden som er gått.

Foreningens offisielle stiftelsesdag er 15. november 1890, og den het da «Godtemplarnes Sangforening», stiftet av medlemmer av Første Norske av I. O. G. T., og den som tok initiativet var materialforvalter ved Porsgr. mek. Værksted, Otto Pettersen.

Innbydelser ble utsendt, og flere møtte frem, og man enedes om å danne en sangforening. Styret valgtes og bestod av: Formann: Otto Pettersen. Viseformann: I. K. Hansen. Kasserer: Jørgen Hansen, og som dirigent var man så heldig å få organist Leonard Helland. Foreningen fikk et medlemstall på 30 st., og det var jo en meget god start.

Av beretninger fra denne tid var interessen for sang og musikk meget god i byen. — Men det har også eksistert sangkor i Porsgr. før denne tid. Porsgr. Musikkforening het ved starten Porsgrunds Sangforening og musikforening, dette var i år 1867. Den gikk senere over til bare musikkforening. Men i henh. til overlærer Lundhs Porsgrunds bok har det allerede i 1813 vært sangkor i Porsgrunn. Et slikt kor sang for Prins Christian under dennes besøk i Porsgrunn, og han fortalte siden at han ble høylyt overrasket over et slikt veldisciplinert kor som han her hørte utføre slik fin sang. Det ble også hos tollkasserer Rasche på Jønholt gård avholdt hyppige musikk- og sang-

konserter. Så sang og musikk har da blomstret før her i byen.

Det har også vært både mannskor og bl. kor i det forrige århundre, men vi må vel for vårt kors vedkommende regne stiftelsesdagen fra 1890.

Da man måtte gå inn i løsjen for å bli medlem av sangforeningen, ble rekrutteringen av nye medlemmer minimal, og styret forandret derfor lovene slik, at «andre hæderlige og uberyktede personer» kunne bli medlemmer.

Ragnar Norby,
den nåværende formann.

Koret ved 30-årsjubileet.

Foreningen flyttet så til Asbjørn Kloster og har siden hatt hus i Arbeiderforeningen, Kammerherregården, Rådhuset og fl. steder. Foreningens navn ble, da de var uavhengig av losjen, forandret i 1896 til «Skald» og senere, i 1912, ble navnet for-

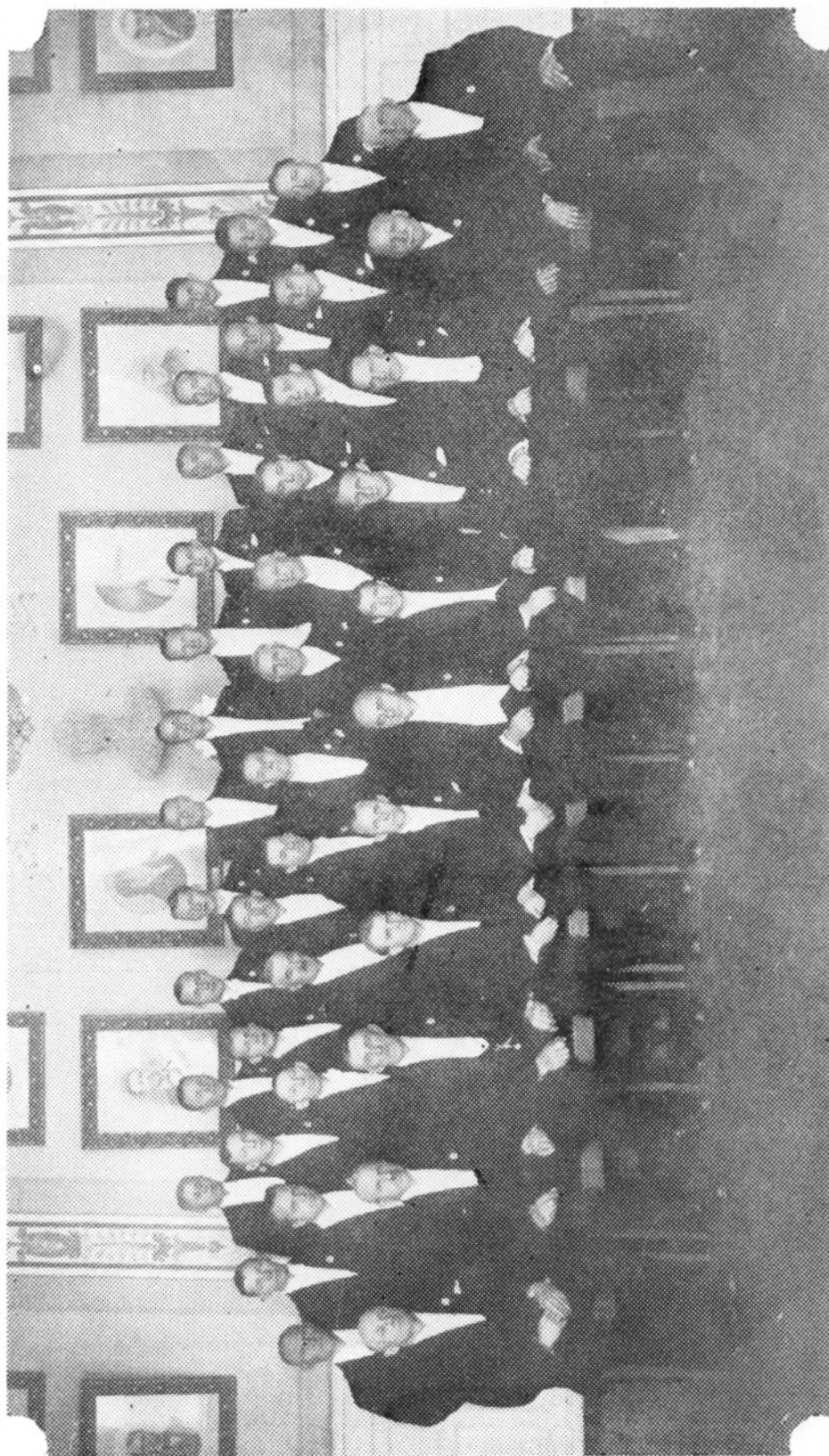
andret til hva foreningen heter i dag, nemlig — «Porsgrunns Sangforening».

Vår forening har som andre foreninger hatt både onde og gode dager, — men mest gode, heldigvis. Medlemstallet har variert meget, fra 9 til

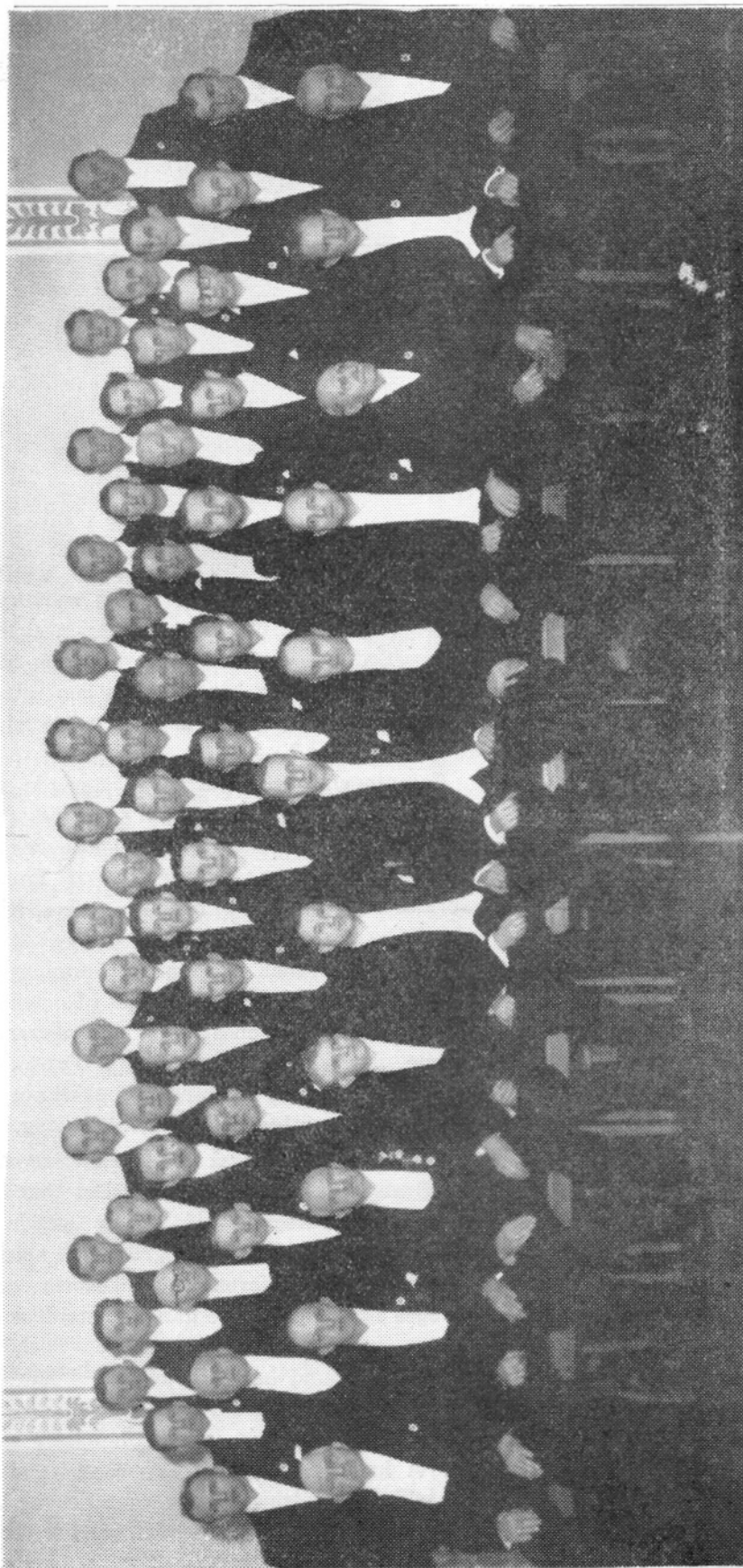
1930

Første rekke (fra venstre): I. K. Hansen, K. Joh. Knudsen, Isak Lunde, Eigil Norby, Leonh. Helland, Johs. Johanness, Mart. Hansen, Karl L. Hahn, P. T. Næss. Annen rekke: Ellef Ellefsen, G. Gjertsen, E. Knudsen, Sigurd Thorsen, Bernh. Sørensen, Johs. Karlsen, Leif Andersen, Ingebreth Sanni, Einar Gisholt, Olaf Aasen, Birger Skaar, Anders Bøhle, Per Pedersen, Oscar Keim, Alf Myhra, J. Gottfr. Nielsen, P. Bronken-Lømo, H. Snarvold, Oscar Monsen, Ingv. Nielssen, Olav Brynildsen, F. Johnsen, Halfdan Eltvedt, Marth. Rennesund. Tredje rekke: Henry Biedermann, Thv. Berntsen, William Prøis, V. Johnsen, O. Kongsgaarden, Th. B. Dolva, Bj. Gudmundsen, Kr. Sundseth, N. Langtvedt, M. Furuvald, O. Rand, Bjørnstad.

Første rekke (fra venstre): Mart. Hansen, Ingv. Nilssen, Bjarne Gudmundsen, K. Joh. Knudsen, Einar Rossing, Olaf Aasen, Finn Skottner, Ragnar Norby, Oscar Monsen, K. L. Hahn, Ingebreth Sanni. Anden rekke: Martin Rennesund, Odd Berg Pedersen, Hans Ringdal, Olav Hansen, O. Brynildsen, Aage Lassen, Ellef Ellefsen, K. T. Nedberg, Hans Olsen, Isak Lund, Martin Christiansen, Halfdan Eltvold, Per Bjørntvedt, J. Böhmer, Alf Opsund, Rolf Carlsrud, Eugen Andersen, Abr. Christensen. Tredje rekke: J. Gottfr. Nielsen, Sigurd Thorsen, Leif Andersen, Bjarne Larsen, O. Kongsgaarden, Eigil Norby, William Preis, Ragnar Sundby, Johs. Johannessen, T. Dahl Pettersen, Olav Martensen. (Ernst Karlson, Emil Øvald, G. Barstad, Yngvar Halvorsen er ikke med på fotografiet.)

Første rekke fra venstre: Ingebret Sanni, Alf Opsund, Ingvald Nilssen (æresmedlem), Karl Johan Knudsen (æresmedlem), Finn Skottner (dirigent), Ragnar Norby (formann), Alf Myhra, Tormod Dahl Pettersen, Karl Hahn (æresmedlem, nylig død), Anders Dalene, Ellef Ellefsen, Annen rekke: Anker Naper, J. Gottfr. Nielsen, Olav Brynildsen, Rolf Carlsrud, Thorleif Gundersen, Trygve Thorstensen, Olav Eide, Victor Lia, Per Bjørntvedt, Rolf Johannessen, Olav Hansen, Olav Rossing, Leif Hansen. Tredje rekke: Hans Olsen, Martin Hansen, Bjarne Østby, Ivar Lie Davidsen, Martin Christiansen, Aage Lassen, Leiv Andersen, Werner Christensen, Per Pedersen, Oscar Monsen, Kjell Børulfson, Jacob Bleskestad, Sverre Stokke, Rolf Gulliksen, Sverre Svernumsgsen, Halvdan Elltvedt, Anker Semb, Henry Myhre, Einar Rossing, Olav Martinsen. Bakreste rekke: Eugen Andersen, Josef Böhmer, Sigurd Svernumsgsen, Finn Dahle, Bjarne Gudmundsen, William Pjots, Eigil Norby, Birger Dahle, Sverre Ditlefsen, Kjell Klenstrand Johnsen, Leif Paulsen, Bjarne Th. Larsen, Sigurd Thorsen.

Leonhard Helland,
foreningens første dirigent.

60 mann. I dag består koret av ca. 60 aktive og en del passive. Det er i grunnen alt for lite på slik stor by som vår er.

Foreningen er blitt en faktor i byens liv, -- ja, hva var vel Porsgrunn uten Porsgrunns Sangforening.

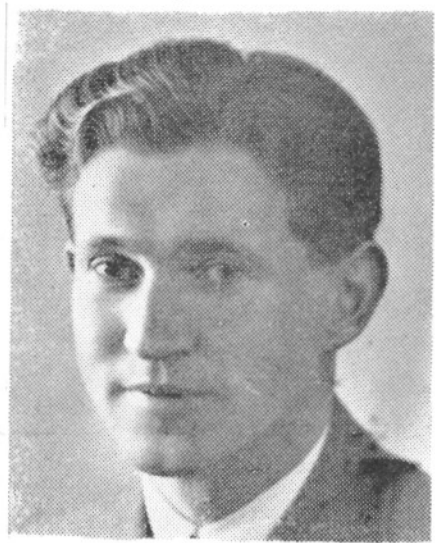
Utallige er de steder vi har opptrådt ved, f. eks. 17de mai, basarer og andre tilstellinge.

Og at vår forening er blitt oss kjær, har vi mange beviser på. Medlemsbøkene viser oss medlemmer med 20 — 30 — 40 og opp til 55 års medlemskap og aktivt også. Vi kan da bare se på vår alles kjære sangerbror Ingvald, med sine 55 år, en pryd for foreningen og et eksempel til etterfølgelse.

Og hva er det da som binder medlemmene slik til foreningen? Jo, det er gleden ved sangen og det gode kameratskap, for der hvor sangen er til huse, der er det glede og fest.

Ja, syng når du alene går,
syng — når fler skal sammen bindes.
Uten sang er — ingen vår.
Og i s a n g skal gleden finnes.
for
Et syngende folk er et lykkelig folk.

Dirigenter har foreningen ikke hatt noen vanskelighet med. Organist *Leonhard Helland* var korets dirigent fra stiftelsen av og til sin død 1933. Hva Helland har betydd for oss i de 42 år han hadde sitt virke her, kan neppe overvurderes. Han var en fin mann og en god instruktør, en mann det stod respekt av, og som kunne sine ting, en ypperlig kordirigent og også komponist. — Vi vil bevare hans minne i dyp takknemlighet. —

Finn Skottner,
foreningens dirigent.

I 1933 fikk vi organist *Skottner*, som er vår nåværende dirigent. Skottner er så godt kjent og anskrevet, at noen nærmere definisjon av ham er vel overflødig. Vi har vært heldige som har fått ham hit til byen, og han har fått den rette sveis på oss, og jeg tror også at han selv er fornøyd med oss — ikke sant? —

Foreningen har deltatt i en mengde stevner over det hele land, kan man vel si, og høstet heder og laurbær. Foruten våre forbundsstevner har vi deltatt i stevner i Oslo, Bergen og Trondheim, hvorfra sangerne har noen av sine kjæreste minner.

Blant de stevner hvorfra vår forening gjorde seg mest bemerket, var vel stevnet i Horten i 1911. Her sang koret så enestående sine sarsanger, at avisene ikke kunne få fyllskrytt det nok. Fra denne ferd har også foreningen oppkalt sin orden: «St. Catarina», etter Bellmans vakre sang.

Vår forening har også æren av å være stifteren av «Bratsberg Sangerforbund». Det ble nemlig stiftet her i Porsgrunn i 1907 av Jørgen Olsen, Kragerø og Otto Norby, Porsgrunn. Vi hadde også den første forbundsformann, Otto Norby, og siden har også foreningen flere ganger hatt dette tillitsverv.

Dette forbund har bevirket at vi har stevner i de forskjellige byer i Telemark, og dette gjør at sangerne får nye syn og nye impulser, samtidig som vi knytter nye vennskapsbånd, og får nye inntrykk av andre foreningers virke og arbeid, til glede for sangerne og foreningens trivsel.

Vi er også medlem av Norges Landssangerforbund, som har vært til stor glede for de sangere som har deltatt heri.

Ingvald Nielssen,
foreningens eldste medlem.

I de stevner vi har deltatt har vår forening alltid skilt seg godt ifra, og vi har også hatt egne solister ved stevnene og alltid fått god presse.

Som før nevnt har foreningen hatt mange dyktige medlemmer i sin midte — det vil føre for langt her å nevne navn, men hva de har gjort for foreningen, har de gjort i sangens interesse, de har vært besjelet av den rette sangerånd, sangerglød og sangerglede, og vi takker dem alle for hva de har utrettet for vår forening.

Vi har også hatt flere æresmedlemmer i Telemark Sangerforbund, men av de gjenlevende er i kveld bare 2 til stede, nemlig Bøhle og Nielssen.

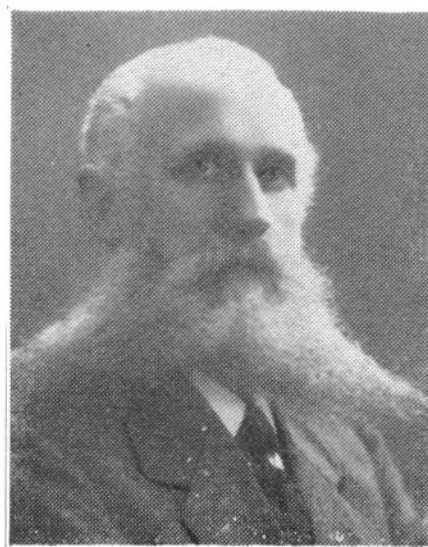
Dessuten har Nielssen og K. J. Knudsen, og Hahn (død i sommer) Forbundets hederstegn, samtidig som de også er æresmedlemmer av vår forening.

En mann vi må nevne er K. J. Knudsen. Han har vært foreningens kasserer fra 1909 og er det fremdeles. Vi vil i dag takke Knudsen for hans strev med kassa og hans trofasthet.

Likeså takker vi vår alles Ingvald med sitt gode mønster på en god sanger, med 55 års medlemskap. Han står som et lysende eksempel for oss andre. Han har gitt oss gode råd og rettledning, og vi er ham stor takk skyldig. Du har skrevet ditt navn i vår historie for alltid, og vi vil forsøke å følge i dine fotspor.

Vi har også mange andre gode og fortjente sangere i foreningen. Vi takker dem alle for trofast arbeid for den gode sak vi alle arbeider for, nemlig sangen, — og måtte bare sangen få trenge mer inn i menneskesinnet så ville sikkert alt se bedre ut i verden enn den er i dag. — Men vi vil alle gå inn for sangen og for vår forening, så den kan vokse seg stor og sterk, til glede for oss alle, for vår by og vårt land, så vi med dikteren kan si:

Syng deg sammen, sangerskare,
i et enig tonevell.

Otto Norby,
stifter av Bratsberg Sangerforbund
og dets første formann.

Telemark Mannssangerforbund.

Telemark Mannssangerforbund er stiftet i Porsgrunn 13/10—07 med avdøde fagl. Otto Norby som formann. Navnet var først Bratsberg Sangerforbund, men ble 15/5—34 forandret til hva det heter i dag.

Det var bare 3 foreninger da, nemlig Porsgr. Sangf. stiftet 15/11—90, Skiens Mandsangf. stiftet 27/11—95 og Kragerø Sangf. stiftet 4/9—96. I 1911 kom Notodden Sangf. stiftet 28/10—09, og i 1913 kom Rjukan Mannsangf. stiftet 14/11—09, og forbundet har da ved disse 5 foreninger ca. 280 sangere som medlemmer.

Da Norges Landssangerforbund ble stiftet 11/9 1921, var vårt forbund med. Og vi har deltatt i landsstevner i: Bergen 1926, Trondheim 1930 og Oslo 1935. Dessuten deltok vi i stevne i Oslo 1914.

Forbundet har hatt følgende stevner: Porsgr. 1907 — 1913 — 1927 — 1938. Kragerø 1909 — 1923 — 1936. Skien 1911 — 1921 — 1934 — 1950. Notodden i 1916 — 1928 — 1946 og Rjukan 1919 — 1932 — 1948.

Følgende har vært formenn:

Faglærer Otto Norby 1907—1916.

Rektor Albert Moe 1916—1927.

Ing. Anders Bøhle 1927—1934.

Kjøpm. Johs. Evertsen 1934—.

Styret består i dag av:

Formann Johs. Evertsen, viseformann Monrad Guldbrandsen, H. Dahl, Anton Krogsrud og Ragnar Norby, sekretær og kasserer Paul H. Riis.

Forbundet fikk sin første fane 1914, men ved navneskifte i 1934 skjenket da ing. A. Bøhle en ny fane (stander) og den ble avslørt i Oslo Håndverkerforening under Landssangerstevnet i Oslo 8. juni 1935.

Æresmedlemmer: Ing. A. Bøhle, Ingv. Nielssen og pølsemaker Moe.

Ellers har forbundet hatt følgende æresmedlemmer: Fagl. Otto Norby, død 1935, porselensmaler Jørgen Olsen, død 1919, bokh. Joh. Rød, død 1923, rektor A. Moe, død 1931 og organist A. Hvidsten, død 1944.

Forbundet kan snart feire sitt 50 års jubileum. Hva vårt forbund har betydd for oss sangere, vet vi alle, det er merket vi samles om ved våre stevner, her får vi høre god sang, får nye impulser, venner og bekjentskap og vennskapsbånd og minner knyttes for livet. Vi takker forbundet for hva det er for oss sangere og den glede vi har og vil få med dette. Vi ønsker vårt kjære forbund alt godt for fremtiden.

Porsgrunns Sangforenings St. Catarina orden

ble stiftet år 1915. Følgende nålevende personer har denne orden:

1) Storkors:

Ingeniør Anders Bøhle 1920
Kontorsjef Ingvald Nielssen 1935
Fullmektig K. Joh. Knudsen 1940

2) Kommandør:

Lektor Jacob Rødland 1922
Stortingsmann Carl P. Wright 1935
Telefonbestyrer Eigil Norby 1940
Revisor Martin Hansen 1940

3) Ridder:

Snekker Ellef Ellefsen 1920
Gårdbruker Bjarne Gudmundsen 1935
Ingeniør Gotfried Nielsen 1935
Rørleggermester Bernh. Sørensen 1935
Kjøpmann Per Pedersen 1935
Kontorsjef Ole Kongsgården 1935
Porselensmaler Martin Rennesund 1935
Elektriker Johs. Karlsen 1935
Kontorsjef Halfdan Eltvedt 1935
Malermester Ingebrigt Sanni 1935

Fiskehandler Olaf Brynildsen 1935
Lektor Olav Aasen 1935
Kjøpmann Isak Lunde 1935
Kontorsjef Wm. Prøis 1940
Organist Finn Skottner 1945

I den tid som Ordenskapitlet har bestått, er det i årenes løp utdelt:

- 1) Storkors 6 st.
- 2) Kommandør 10 «
- 3) Ridder 31 «

Formenn i Porsgrunns Sangforening.

Fra 1890—1893: Otto Pettersen.

- « 1893—1895: I. K. Hansen.
- « 1895—1899: Carl Heide.
- « 1899—1902: Nils C. Siljan.
- « 1902—1903: Oscar Keim.
- « 1903—1905: Carl Heide.
- « 1905—1906: Andreas Olsen.
- « 1906—1907: Jørgen Olsen.
- « 1907—1910: Otto Norby.
- « 1910—1911: K. T. Nedberg og Ingv. Nielssen.
- « 1911—1918: Anders Bøhle.
- « 1918—1921: J. Rødland.
- « 1921—1922: Borge Borgersen.
- « 1922—1927: Anders Bøhle.
- « 1927—1932: Johs. Johannessen.
- « 1932—1936: Isak Lunde.
- « 1936—1938: Eigil Norby.
- « 1938—1942: Olav Aasen.
- « 1942—1945: Einar Rossing.
- « 1945: Ragnar Norby.

Sangerne har ordet.

Jeg har spurt en del av «gutta» om de ville si noe og fortelle litt om foreningen vår og likeså komme frem med noen minner fra sin sangertid, og flere av gutta har da vært så snille å gi meg nedenstående bidrag.

Jeg takker dere alle for godt «stoff», men det er jo ikke noe vanskelig, når det gjelder «stoff» og især minner, fra foreningen og alle de herlige stevner og turer vi har hatt sammen.

Til samsang og vennskap og til glede og fest. Det sikrer prestasjonene og driver oss frem til bedre og bedre resultater. — Sangen knytter sterkere bånd mellom folkene, til glede for dem selv og for sangen som vi alle arbeider for. Til gagn for landet og større lykke for folket.

La oss alle gå inn for sangen og for den forening vi står i, og syng oss sammen til et «enigt tonevæld».

R. N.

Herr formann.

Å etterkomme Deres anmodning om å sende inn noen ord som uttrykk for det beste sangerminne, er en meget vanskelig oppgave. Når jeg begynner å leve opp igjen alle de minner som jeg har gjennom 40 år, så blir det å velge og vrake og vet ikke hva en skal ta. Det blir like vanskelig som å velge de rette 12 på tippekupongen.

Det er imidlertid et minne som står i en sær-

skilt klasse, både for foreningen som for den enkelte sanger som jeg skal få gi et lite resume av.

Det var fra sangeråret ——. Da vi møttes om høsten, var det forslag om at vi skulle gå i gang med en større oppgave, og valgte da «Griesbacher» Op. 91 «Missa Pro Defunctis». Det var en stor oppgave, og den tok hele vinteren før den var gjennomarbeidet. Det var mange som gikk trette, men Helland klarte å gjennomføre det. Det ble en triumf for foreningen, sikkert den største, når vi på våren kunne gi den første konsert i Porsgrunn kirke. Denne konsert ble etterfulgt med konsert i Borgestad kapell, Skiens kirke og Kragerø kirke med den samme rosende omtale. Et minne fra Skiens kirke etter konserten tror jeg bør nevnes, fordi Helland her vel fikk et av sitt musikklivs største gledes-stund. Organist Hvidsten omfavnet Helland som uttrykk for hva han følte, og hadde også en blomst til oss sangere, idet han utbrød: En slik prestasjon tror jeg ikke jeg ville gjennomføre med mitt kor. De ville sikkert gått trett før den kunne fremføres.

Det var imidlertid et annet minne fra Kragerø-konserten som jeg synes det kan være hyggelig å trekke frem.

Det var ikke busser eller jernbane til Kragerø den gang, og reisen måtte foregå med båt. Foreningen hadde for anledningen leid en gammel hvalbåt, og avgangen var bestemt til så vidt jeg husker kl. 2 fra Østre brygge. Dagen for turen

opprant med et forrykende vær som gav betenkeligheter om en skulle reise eller innstille turen. Båten «Gula» skulle imidlertid være en utmerket sjøbåt, og så ble det bestemt at vi skulle legge i vei. En fikk snart føling med sjøen, og når vi passerte Langesunds brygge, brølte en mann fra bryggen og vinket så skipperen fant det best å manøvrere inn mot brygga for å høre hva som stod på, om det skulle være en advarsel om å sette ut. På anrop svarte han: «Langt ifra, den båten kan du gjerne reise til Amerika med, men jeg har 100 kasser hermetikk som skal til Skien i morra tidlig, og det må du endelig huske på.» Så gikk signalet igjen og full fart forover. Vi skal si vårs at det ble rulling. Pallen på Oscar Keims sangerlue blåste av, og sjøen vasket over så det var umulig å være forut. Jeg og to sangere til fikk slippe inn i styrhuset til skipperen, det var i styrhuset oppå kommandobrua, vinduet stod oppe, og spruten stod inn i styrhuset så vi ble våte. Jeg hadde fått god plass og hang over natthuset og omfavnet kompasskappa og somme tider lå vi rett ut. Det var et storslagent skue å se sjøen i denne sin velde. Det var dette skue som ble for stort for Eigil. Han var utstyrt med fotoapparat og stor oljefrakk. Han knappa frakken så langt opp det gikk, tok apparatet fra futeraleen og la iveri ned på fordekket og fram til piggen og slo armene rundt stevnen og apparatet i stilling for å fotografere de veldige sjøene. Han fikk sitt livs største sjanse, idet det kom tre fenomenale bølger på rad, og de var som avpasset til Sulas lengde. Båten vek heller ikke unna, og da den rente inn i den første sjø, så vi Eigil forsvinne inn i fiskenes rike. Da båten reiste seg igjen, stod Eigil i samme fine utgangsstilling, og dukka inn i neste og deretter i den tredje. Da avtok bølgen litt så han fikk anledning til å komme i sikkerhet. Om han hadde fått brystbilde eller profil av de svømmende venner har jeg aldri kommet til å fråga honom om, det vil han muligens her i kveld kunne gi en detaljert fremstilling om. Det som opptok oss i øyeblikket, var hvor mye det var igjen av den av mamma Norby oppstiva gutt i kjole og hvitt, for oljefrakken var ikke helt tett i halsen. Det viste seg også at snippen og stive-skjorten ikke var innstilt på havforskning, så det var en noe redusert Eigil som kom til syne etter avdukingen.

Noe bedre gikk det dem som hadde tatt opphold i mannskapslugaren forut under dekk. I en av de største sjøene veltet kaminen og sendte sitt innhold av sot til fordeling. At det er fart i sangere vet vi, men i dette tilfelle kan en si at et startskudd ved en 100 meter sjelden er så vellykket. Gutta kom gjennom lukekappa som olja lyn.

At det var enkelte av gutta som ofret til Nep-tun var jo rimelig, men i det store og hele må en kunne si som Ola vognmann sa etter gravøl hos Edvard Pasa: «Ja, karer, dere får ha takk for i dag, det har virkelig vært en hyggelig stund.» Noen flere spennende situasjoner ble det ikke på reisen, og vi kom til Kragerø i god form. Og etter en tur på Legatten hvor vi utsletta de synlige spor etter reisen, stilte et meget presentabelt kor

i kirken og gjentok konserten med samme bravour som ved de tidligere konserter. Etterpå gikk turen igjen til Legatten, hvor Kragerø sangforening hadde arrangert fest, og som fortsatte i den beste sangerstemning til over midnatt.

Reisen hjem ble en ny opplevelse. Sjøen hadde lagt seg, og et nydelig måneskin hensatte en i stemning til å synge: Havet er skjønt når det roligere hvelver, stålblanke skjold over vikingers grav.

Noe mindre hyggelig tur fikk fire sangerbrødre som foretrakk å ta en drosje til Stathelle. De kom jo for sent til å komme med noe tog. Brevik, som kun hadde én bil — og sjåføren hadde kjørt til Porsgrunn for å besøke kjæresten i Lilleelvgaten — kunne ikke gi våre venner bedre service enn å ta fatt på landeveien på apostlenes hester. Det var det hele.

Martin.

Tida går. Nå er det jamen 22 år sida jeg ble med i P. S., og jeg føler meg fastere knytta til den enn noensinne før. Det er først og fremst for sangens skyld, men også for kameratskapet og det frie, usnobbete samværet sangerne imellom.

Og så minnene!

Er det det første stevnet mitt som står klarest for meg? Eller er det den lukkede konserten i krigens år? Eller er det fastelavnsfesten i S.T.F.? Jeg tør ikke si det. Jeg vet bare at jeg ikke ville unnvære et eneste av alle de gode sangerminnene. Skal jeg fortelle et? La meg det! Det var på hjemreisa fra Notodden i 1946. Vi var tilfreds med verden og oss sjøl. Bussen humret av velvære over å ha bensin på tanken, og den ene sangen avløste den andre.

Nede i Mælum, tror jeg det er, ligger det et verksted og ei smie. Det er godt å strekke litt på beina imellom, og bussen stoppa litt. Ola B., den glade gauk, besteg den bratte trappa til smedens bolig og holdt en glødende tale for fedrelandet, hvorpå han mottok sine undersåtters taktfaste hyllest: «Leve kongen! Leve kongen!»

Slik en hyllest ble ikke ubemerket. Smeden ble ublidt revet ut av Morfei arme. Han strakk sitt sotete bustehue ut av døra og brøt ut: «A, kors i Kresti navn, å er detta?»

Kong Olav hilser den forvirrede smed med sin mest grasiøse håndbevegelse og sier kontant: «Når ikke du veit det, så veit neigu' ikke jeg!»

Hvorpå han trekker seg seirende tilbake, mens smeden skyndsomt retirerer.

Alf Myhra.

Herr formann.

Porsgrunns Sangforening har nå bestått i 60 år — i både gode og dårlige tider; men den høyere makt har forunt foreningen å vokse seg større og sterkere ettersom tiden har gått.

Når jeg som 38 årig gammel sangermedlem har deltatt fra før 25 årsjubileet, vil jeg takke dem som den gang opptok meg som medlem av foreningen, og da det er ganske få av dem igjen som

lever, vil jeg rette denne takk til herr Ingvald Nielssen.

Ja, så var det selve sangen. Utenom de hjemlige goder er det vel intet som overgår sangen. Når jeg tenker tilbake på mitt første stevne i Porsgrunn i 1913, var begestringen stor. Jeg har fra den tid vært på 3 stevner i hvert av Forbundets byer. Tenk hvilken fornøyelse når vi i de skjønne maidager drar avsted til sangerfest.

Men la meg også nevne litt om landsstevner. — Oslo 1914 — Bergen 1926 — Trondheim 1930 og Oslo igjen i 1935.

Jeg vil for min del sette Bergen i 1926 som overlegen nr. 1. Der deltok i stevnet 2388 aktive sangere, derav fra Porsgr. Sangf. 16 st.

Den begeistring og følelse som hersket under dette stevne, vil vanskelig bli glemt. Det var satt opp en provisorisk sangerhall som kostet Bergenssangerne kr. 124.000,— og som rummet 14000 tilhørere med kongelosje hvor H. M. Kong Haakon var til stede ved konsertene.

Der deltok også et barnekor på 3000 barn, samt Stillehavskoret som den gang var på turne i Norge.

Men la meg komme tilbake til vår egen forening og øvelseskveldene. Det er der vi må føle oss hjemme. Jeg tenker på våre dirigenter, Helland og Skottner, som i den lange tid av 60 år har nedlagt et uhyre arbeid i foreningen. Vi står i stor takknemlighetsskjuld til dem.

Jeg vil ønske at det gamle gode sangerbrorskap må vare innen Porsgrunns Sangforening.

Den leve!

Bjarne Gudmundsen.

Porsgrunns Sangforening.

Formannen har bedt meg fortelle hvorfor jeg ble medlem av Porsgrunns Sangforening. Jeg kan da bare svare at jeg helt fra guttedagene har vært glad i å synge, synge i flerstemmig kor. Jeg husker godt sangen på skolen under organist Hellands myndige taktstokk. Hvor glade og stolte vi var når Helland var fornøyd med oss, men det var forresten ikke ofte.

I voksen alder falt det helt av seg selv for meg å fortsette i en sangforening, og nettopp i Porsgrunns Sangforening. Jeg har aldri angret på det. Sangen og arbeidet med de oppgaver og mål foreningen setter seg, binder oss sammen med sangerbroderskapets sterke bånd, og for meg er vår kjære sangforening som en eneste stor venneflokk.

Av minner er det mange fra øvelser, konserter, fester, stevner og turer. Det kunne skrives side opp og side ned. Det som imidlertid for oss sangere er det stadige og uforanderlige mål, det er atter og atter å kunne oppleve den virkelige sangerglede. Når vi samlet går inn for oppgavene og arbeidet i sangforeningen slik at vi virkelig når det som er målet, en strålende konsert, en god prestasjon, da opplever vi sangergleden som gir oss de beste og mest verdifulle minner.

Porsgrunns Sangforening har gitt meg mange slike opplevelser, og jeg håper på mange, mange flere i årene som kommer.

Einar Rossing.

Når jeg liker meg i sangforeningen, er vel grunnen først og fremst den at jeg der treffer greie og hyggelige kamerater med samme lyst og interesse som jeg har selv: å synge.

Vi er også så heldige å ha en lyktig og grei dirigent under hvis ledelse vi har hevdet oss godt ved stevner og konserter, og det blir etter hvert mange gode og festlige minner å samle på.

Å nevne noe spesielt er ikke så godt, men når det gjelder våre prestasjoner, synes jeg oppførelsen av Ths. Beck's Olavsdråpa på jubileumskonserter i vår er kanskje det beste vi har prestert. Det var en oppførelse som tjente først og fremst dirigenten og ellers alle de medvirkende til stor ære.

Av andre gode minner kan nevnes de koselige høstturene og besøkene hos de andre kor innen forbundet ved stevner og ellers.

Av ting som jeg kunne ønske bedre vil jeg nevne kordisiplinen. Tenk for en fordel det ville være om dirigenten slapp å bruke sin tid og energi på å få ro og orden i rekkene!

Jeg tror også det er nødvendig med mer øvelse i stemmebruk hvis koret skal få videre fremgang, noe som vi alle er interessert i.

Måtte trivsel og fremgang følge vår kjære sangforening i årene som kommer!

Anders Dalene.

Når Porsgrunns Sangforening i år er 60 års jublant, og som gammelt medlem av foreningen er det naturlig å stoppe opp et øyeblikk og la tankene gå tilbake til tiden som er svunnet.

Gjennom de mange år har vi hatt mange gleder i Porsgrunns Sangforening, både ved våre ordinære øvelsesaftener, sangerfester, konserter og sangerstevner. Det er disse ting vi sangere ser fram til og gleder oss til.

Blant de mange sangerstevner vi har deltatt i, har vi også hatt den glede å få delta i landssangerstevner i Bergen, Trondheim og Oslo, og fra disse stevner knytter det seg mange hyggelige sangerminner, minner som vi i dag kan tenke tilbake på. Jeg glemmer aldri hvilket inntrykk det gjorde på meg, og selvsagt også på mange andre sangere, den gang gamle Iver Holte dirigerte fedrelands-sangen. Tross sin høye alder (jeg tror han var ca. 75 år) dirigerte han med verdighet det store koret på flere hundre mann.

Jeg vil også nevne stevner vi har her i Telemark Sangerforbund med sangere fra Rjukan til og med Kragerø, og som i alminnelighet skiller Porsgrunns Sangforening seg meget bra fra sine oppgaver.

Det er alltid hyggelig når sangen går bra, ikke minst for dirigenten som ikke tar så lite av ansvaret på seg, men som regel går det bra når hver enkelt sanger går aktivt inn for sangen og programmet vi har, og lar sangen fylle vårt bryst. Jeg vil si som presidenten i Norges Sangerforbund sa en gang: — Et syngende folk er et lykkelig folk.

Porsgrunns Sangforening har gjennom alle disse år hatt flere konserter, både verdslige og

kirkekonserter, som jeg tror publikum har satt stor pris på å høre. Jeg vil nevne en av de siste konsertene. Det var den 16. april i år, og da hadde vi ført opp på programmet bl. a. Skiferden — Olavsdråpan av Thomas Bech med solist og orkester. Det var meget imponerende og fikk en meget god framførelse. Den kvelden sang vi for fullt hus.

Noen ønsker jeg har for Porsgrunns Sangforening.

Et sangerens hus som vi har på programmet, ville jeg ønske med tiden vi kunne få realisert. Det er i hvert fall vårt håp og ønske, og vi arbeider med det.

Likedan ønsker jeg at Porsgrunns Sangforening må gå lyse, gode tider i møte, til glede for byen og for foreningen, at medlemmene vil gå aktivt inn for sangen, møte opp på møtene, yngre som eldre, og til de yngre medlemmer som etter hvert kommer inn i rekkene: — hold sangens fane høyt, — hold Porsgrunns Sangforening høyt i ære, — før den videre fram i gode spor, og la interessen for sangen og foreningen aldri svikte.

Sangerhilsen
Per Pedersen.

Formannen har bedt meg fortelle litt om hvorfor jeg liker sangforeningen. Det kommer vel av at jeg har hatt noen av mine beste minner i Porsgrunns Sangforening.

I de over 30 år jeg har stått som medlem, har jeg vært på en masse stevner her i fylket og også på landsstevner, både i Oslo, Bergen og Trondheim. Overalt har jeg truffet en masse kjekke karer som jeg har blitt kjent med, og det er så moro når vi siden kommer sammen og frisker opp gamle minner.

Vi har også i vår forening pleid å ha våre høstturer som vi sangere setter megen pris på, og jeg vil få takke turkomiteen fordi de får i stand slike turer for oss.

Jeg har som sagt bare gode minner fra foreningen, og jeg vil henstille til alle de unge at de må gå inn for foreningen, for det har de megen glede av, og det høyner kameratskapet som i hvert fall i vår forening er meget godt.

Med sangerhilsen
Olav Brynildsen.

Herr formann!

Jeg er bedt om å uttale meg litt om sangforeningen og sangen, og det gjør jeg med glede, da sangforeningen alltid har ligget mitt hjerte nær. Tirsdagskveldene har jeg forventningsfullt imøtesett og gledet meg til sangen og samværet med mine gode sangervenner.

Gleden ved sangen våknet tidlig hos meg, takket være mitt gode hjem hvor sangen og musikken alltid holdt til huse. Her møttes både musikere og sangere, og når det var anledning til å høre på, var det med glupende appetitt jeg slukte hvert ord av hva der ble fortalt om de store musikkfester og sangerferder. Den store drøm hos meg var, at jeg selv en gang fikk være med på noe lignende, få delta i sangerstevner og sangerutflukter, få synge med i et stort kor, da måtte vel toppen være rådd

og drømmen være gått i oppfyllelse. — Drømmen er gått i oppfyllelse — jeg har opplevd all denne glede som sangen kan gi en, en kjede av vakre og morsomme minner som jeg ikke ville ha unnvært for noen pris. Sangergleden — en arv fra min far, har jeg forsøkt å forvalte på beste måte — en arv som har gitt meg så mangen en vakker og lykkelig stund. Nå håper jeg mine barn må få oppleve det samme i sangen og musikken som jeg selv har gjort, og da vet jeg de går en lykkelig tid i møte. —

Lykkelig det menneske som finner gleden og skjønnheten i sangen og naturen, for naturen i seg selv er jo en høysang — et tusenstemmig kor jublende til himlens pris. Lykkelig den som finner gleden i dette. —

La meg få benytte anledningen til å takke alle mine kjære sangervenner for all den glede vi har hatt sammen på øvelser, stevner og turer. Det er alt noen av de kjæreste minner jeg har.

Gid vår forening må gå en god og lykkelig framtid i møte.

Eigil Norby.

Herr formann.

Det som særpreger Porsgrunns Sangforening er det gode forhold blant sangerne. At vår forening har sluppet «klikkeri» og snobberi er hva jeg har satt mest pris på.

Den største opplevelse jeg har hatt som sanger og medlem av Porsgrunns Sangforening er kirkekonserteren 18. mai 1941 i Brevik. Konserten ble holdt i Breviks vakre kirke. Været var som det kan være en fin maidag. — Avslutningssalmen i konserten var «Gud signe vårt dyre fedreland» unisont. Kirken var fylt til siste plass. Da alle tilhørerne reiste seg og sang, assistert av vårt kor, Erling Krogh, Skottner ved orgelet og ikke å forglemme Dalen Guttemusikk under Kjeldsens ledelse, fikk i hvert fall ikke jeg til noe sang. Det var mektig. — Etter konserten passerte jeg noen Breviksfolk på kirkebakken, og at de satte pris på konserten, gav en av dem uttrykk for idet han sa: «Så fikk vi 17. mai i Brevik likevel da.»

Sigurd Thorsen.

I de år jeg har vært medlem av Porsgrunns Sangforening, har jeg alltid likt meg der. Foruten å komme sammen og synge, synes jeg alltid der har hersket et godt kameratskap, og jeg har mange gode minner fra øvelseskvelder, stevner og sammenkomster.

Alf Opsund.

Sangforeningen er en ualminnelig hyggelig forening å være med i. For det første er jeg glad i sang og musikk, og for det annet er det å delta i sangen, særlig ved stevner og konserter, meget givende, kanskje mer for utøver enn for tilhører. Kameratskapet vokser ved sangen. Av minner har jeg mange, særlig vil jeg fremheve minnet om Nidaros-kantaten med Erling Krogh som solist ved vårt 50 års jubileum i 1940. Uaktet det var en vanskelig tid å gå til store arrangementer på, var konserten vellykket fra innledning til slutt.

Olav Marthinsen.